

"EDINOST"

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

"Edinost" stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta 3.—; " " " 4.50
za četrt leta 1.50; " " " 2.25
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.
Na naročbe brez priložene naročilne se upravnštvo ne osira.

EDINOST

Oglasil in oznanila se račune po 8 nov. vsa črta v petiti; za naslove z dohodnimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.
Poslana, javne zahvale, osmrtnice itd. se račune po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Carintia št. 25. Vsako pismo mora biti frankovano, kor nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročimo, reklamacije in inserate prejema upravnštvo v ulici Carintia 28. Odprte reklamacije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

v Edinost je m. d.

Mirna beseda.

III.

Častiti "Slovenec" nas opominja, da obračamo pranje in pretnje svoje na čisto napačne naslove in da so nam kranjske razmere popolnoma zmedle glavo. Na to očitaneje nam je odgovoriti, da smo opomine svoje — pretili pa nismo nikomur! — pošiljali že na različne naslove: kamor se nam je ravno potrebno zdelo. Nam sicer kranjske razmere niso zmedle glave, a razmere te pa so zares tako zmedene, da človek niti ne more pojmiti, kako je moglo mej nami do kaj takega priti. — Kranjske razmere naravnost izzivajo kritiko in do te kritike imamo tudi mi pravico, ako ni "slovenska vzajemnost" — in o tej govorite včasih tudi vi — le puhla fraza, koje se nam je poslužiti, če ravno potreba tako nanesa.

Častiti ljubljanski kolega nam tudi ne more odpustiti, da smo v nekrologu pokojnemu Poklukarju — hoteči slaviti najdičnejši čednosti pokojnika: njega miroljubivost in toleranco — indirektno obsodili vsako nestrpnost mej nami samimi. Želeli bi, da "Slovenčev" vredništvo blagohotno še enkrat prečita dotično številko "Edinosti" in prepriča se, da smo govorili na sploh in da nismo na nikogar kazali s protom. Če pa je opomnja naša koga spekla, kaj moremo mi za to?! To bi le kazalo, da se čuti kdo po pravici zadetega. Potemtakem ni bila opomnja naša le "netaktna" in "brezobzirna zabavljičica!"

"Slovenec" imenuje apostrofo našo do gg. poslancev Štajerske in Primorske — da se namreč postavijo na branik našega narodnega ugleda — neslanost. No rešitev tega vprašanja je stvar do brega ukusa in je zelo zavista od nazorov, kakoršne gojimo o narodnem ugledu. Vsi ljudje na svetu pa izvestno nimamo jednakega ukusa — tudi glede narodnega ugleda ne.

"Slovenec" pravi, da so na tem poleg

"neugodnih razmer" v "veliki meri" krivi oni gospodje, ki so vzeli vso narodnost v zakup ter bijejo na vse strani kakor besni, če se ne klanja njihovim nazorom vse, kar lesa in gre. Torej le "v veliki meri" in ne izključljivo. Drugi, če tudi manjši del krivde sloni torej na "neugodnih razmerah". "Slovenčeva" ta izjava zdi se nam veleinteresantna in velepomembna. Sedaj pa moramo vprašati: kdaj so nastale, ed kdaj datujejo in kdo je provzročil te "neugodne razmere" zahtevajoče, da je mej nami prepir?! Sami oni, "ki so vzeli narodnost v zakup" gotovo ne, kajti "Slovenec" sam pravi, da te gospode zadene krivda v "veliki meri". Potemtakem je vendar neka tajna sila, ki je provzročila te neugodne razmere. Ako pa je tako, vendar nismo govorili kar tja v en dan, kakor se nam tako rado očita. Kar se tiče Mladočehov, naveli smo zadnjič klasično pričo v prilog našim nazorom in na drugem mestu navajamo danes zopet drugo tako pričo.

Ako je res kje kak mlad mož, ki išče slavo svoje le v zasramovanju drugih — le proč z njim! Toda treba pred justifikacijo dokazati opravičenost obdolžitve. Menimo, da ob tem vprašanju smo v soglasju. Ali neudomno nam je, kako je zašel en Grasselli na indeks teh "mladih mož"! Kaj je zagrešila ona blaga duša, ki čuje na ime Murnik, da je prišla tudi na ta indeks?! Vsaj vemo in priznamo, da so tudi mej nami — kakor povsod drugod — nijanse v mišljenju, kar se tiče taktike, koje se nam je držati; in mogoče je, da se rečena dva gospoda ob vsaki malenkosti ne strinjata z vami. Ali je pa to zadosten vzrok, da se ju bacne v kot?! Kako je to, da ju hočejo uničiti uprav oni, koji trde, da so nasprotniki vsake nestrpnosti in diktature?! Vedite, da nas je vaša kandidatna lista za mestni zbor ljubljanski naravnost osupnila: kamor smo pogledali, majali so z glavami. Torej ni je eden starih poznanih delavcev

ni našel milosti!! Imamo-li Slovenci res toliko dobrih in izkušenih narodnih delavcev, da si smemo dovoljevati tak luksuz?! Ne bomo-li trpeli škode, ako tako neapametno tratimo svoje moči in tratimo dragoceni svoj duševni kapital?! "Slovenec" sam — nekoliko nižje doli v III. svojem članku — pravi in posebno povdarja, "da ta divji roj uprizarjajo med nami le nekateri rogovileži". "Slovenčeva" stranka pa je eliminirala vse, kar je odličnega, a ni žnjo v najtesnejši zvezi! Kako se to strinja?

Nekako samozadovoljnostjo konstatujete nam, da smo se streznili in so minuli oni časi, ko smo navdušeno popevali "Hej Slovani!" in "Naprej zastava slave!" Tu se zopet križata najina pota. Mi pa obžalujemo to nastalo treznost, koja nam je pristigla peroti, da nismo več sposobni za mogočen vzlet in lazimo vedno le ob tleh. Kdor pa lazi ob tleh, temu je obzorje izvestno jako tesno in ozko. In zóžilo se nam je obzorje, da je groza. Dokler smo navdušeno prepevali in se vneli za idejale, bili smo narod značajev in takrat smo — da si je središče naše ječalo v sponah nemškutarstva — bolj imponovali nasprotnikom našim in zunanjemu svetu, nego danes, ko se nekateri — mi ne! — ponosno bijejo ob prsi: glejte nas, ki smo sestavljajoči del državnozbornske večine!

Svečano in najodločnejše protestujemo proti trditvi, kakor da bi mi katerim-koli osobam opravljali lakajsko službo. V neprestanem in trdem boju vtrdil se nam je značaj v toliki meri, da niti ne bi bili sposobni za tako službo. Vemo dobro, koje osebe meni čestiti "Slovenec". Toda kriva je supozicija "Slovenčeva", da iz osebnega prijateljstva absolutno sledi tudi politička asocijacija; kakor bi bilo žalostno, ako bi se dogajala narobe: da bi si bila namreč politična nasprotnika tudi osobna sovražnika, kar ni toliko čudno pri narodnih nasprotnikih. Kam pridemo, ako uveljavimo taka načela?! V koliko je opravičeno "Slovenčev" očitanje,

da namreč nekojim gospodom opravljamo lakajsko službo, jasno je iz tega, da je uprav jeden izmed teh gospodov nedavno zatožil naše uredništvo, da pišemo petrolérski! Dokler pa sem lakaj, nikakor ne morem biti petrolér! Ta dva posla absolutno izključujeta jeden drugoga.

Predno zaključimo, odgovoriti nam je še, da nam ni znano o strupenih osobnih napadih na vrednike "Slovenčeve". Ako smo kedaj rabili izraz "gospodje pri Slovenci", menili smo — kar se samo ob sebi razume — le stranko, ne pa tega ali onega, kojih imena čitamo pod inserati na zadnji strani. —t—

Hrvatski in slovenski zastopniki na Dunaju.

Vnela se je takó po listih, kakor tudi v privatnih pogovorih živahna diskuzija ob ukrepu naših poslancev, da vstopijo v klub konservativcev. Pojav ta nas veseli, ker nam služi v dokaz, da polagoma dozorejemo politički. Vprašanje gledé bodoče taktike naših poslancev je pa toli važno, da je vsakemu javnemu glasilu ne le pravica, ampak tudi dolžnost, da jasno in brez ovinkov pove svoje menenje, kajti le tem načinom zbistrijo se nam nazori. Tega načela držali smo se tudi mi in povedali smo pošteno, kar nam je na srci. Tem bolj smo se začudili, ko smo čuli od odlične strani očitanje, da hočemo nekako tendenciozno spodkopovati narodovo zaupanje do državnih poslancev. Bog nas čuvaj, da bi kaj takega hoteli. One, koje je narod izbral svojimi zastopniki, moramo spoštovati, če tudi bi nam ne bili povsem po godu. In držéči se uprav tega pravila zahtevamo, da se ne bogatelizujejo Mladočehi, kajti tudi njih je volil narod! Mi smo se po vseh svojih močeh trudili, da je bil častno izvoljen odlični naš sedanji zastopnik — in sedaj naj bi tirali proti njemu fakičnozno opo-

Vse živo je na mestu, kjer podsut leži Jan Gorčev. Nadzorniki dela naroče vse potrebno, da preneso nezavestnega, na pol mrtvega Jana z razmesarjeno glavo proti cesti, od kodar ga spravijo v bližnjo bolnišnico, katera je za silo napravljena za delavce, ki se ponesrečijo na železni cesti.

Tako velika povzpetja, kakor so železne ceste, imajo svoje zdravnike in bolnišnice za silo. Vsakemu delavcu pridružujejo od goldinarja par krajcarjev za bolnišnično zalogo.

Bolniki — in teh je pri težavnem in večkrat zelo nevarnem delu precej — zdravijo se iz one zaloge, tako da dotičniki, niti domovinska občina, nimajo nikakih posebnih stroškov. To je umna naprava. S tem je pomagano posameznim ponesrečenim delavcem, domači družini in občini. Bolnišnične stroške, koji so mnogim občinam neznosna butara, delavci pri železnih cestah ne provzročujejo.

Škoda, da nismo imeli že davno prej postavo o zavarovanju delavcev proti nesrečam. Nova ta postava bo imela dobre nasledke za ubožne kmečke občine —

Jan Gorčev je bil v nevarnosti zgu-

je revež pretrpeti moral, a preстал je vse. Le svoji krepki naravi se ima zahvaliti, da je ostal še pri življenju.

Bližala se je jesen. Lastovke in drugi selivci odšli so že na gorkeji jug. Tudi delavci od železne ceste odpravljajo se za njimi. Necega dne obišejo Jana znanci njegovi v mestni bolnišnici. Žalosten je bil prizor. Na postelji sedi Jan, šibak, se zavezano glavo — strašnega obraza. Smodnik mu ga je popolnoma pokvaril. O prejšnjem lepem licu ni bilo več sledu.

Prijateljsem zastane beseda, nikdo ne more govoriti.

"Kako ti je Jan?" — spregovori tovariš Matic čez dolgo časa.

"Naj bo kakor Bog hoče" — odgovori Jan z vse drugim glasom, kakor je govoril prejšnji, zdrav Jan.

"Mi smo se namenili domov" — dodá drugi znanec.

"Kedaj pa meniš ti, da ti bo mogoče zapustiti ta kraj?" — vpraša tretji.

Jan milo vzdihne.

"Te dni sem dobil pismo od brata tvojega" — reče Matic — "piše mi, naj te spravimo domov, ako je mogoče. —

Jan, ne bodi žalosten, povedati ti imam še drugo žalostno novico. —

"Naj bo, kar Bog hoče," — udal sem se volji božji; — roka božja me tepe, — naj me, — vsaj sem zaslužil," — jeclja bolnik.

"Bog ti je mater vzel, Jan; revica ni mogla preboleti prežalostne novice, da si se ponesrečil."

"Božja volja se zgodi" — dostavi Jan. Skloni se po konci. Še se je poznalo krepko telo, nekdanji ponos, a vse drugačen, kakor pred letom dni.

"Predragi moji rojaki," — prične govoriti z milim glasom, — "Bog, oni nad vse pravični Bog, mi je vzel ljubo mater. — Veste zakaj? — Zato, ker je nisem bil vreden, ker nisem maral njenih lepih nauk in zlatih opominov. . . . Dobro veste vsi, posebno pa ti Matic, kakšno je bilo moje življenje zadnja leta, znate, koliko bridkih ur sem provzročival svojima roditeljema. Živo mi je še v spominu — zdaj po nesreči svoji, — kaj sta mi govorila oče in mati — Bog jej bodi milostljiv — večkrat, posebno še družega dne po onem nesrečnem plesu. Isti je bil moja poguba. . . ." (Konec prih.)

PODLISTEK.

Gorčev slepec.

Povest. Spisal P. M.

IV.

(Dalje.)

Jan neha zažigati ter se skriva, da bi ga ne zadelo kamenje, katero strele razstreljajo na vse strani. Strel in grom se razlega drug za drugim in votlo odmeva iz gozda. Skala poka in se lomi, da se trudnim delavcem srcé smeje, kajti boljše kakor opravijo strelji svoj posel, večji bode zaslužek.

Vse so se vžgale, le ona sama se noče. Jan prikuka iz svojega skrivališča. Ogleduje, katera mina se ni užgala. Zapazi jo. Počaka še nekaj trenutkov. Zastonj, noče ustreliti. "Strela jo ubi" — zakolne po navadi in stopa bliže. "Pusti jo Jan!" — kliče mu bližnji strelec. "A, strela!" — hučuje se Jan. Že je pri njej. Pripogne se k luknji. Strel se zasliši. Gost dim ga zakrije. Kup hrušča se vsuje nanj. Votlo odmeva grom iz bližnjega gozda, kjer delavci uživajo pičlo hrano. Tovariša-strelca zaupijeta. Delavci priteko iz gozda.

zicijo?! S tako nedoslednostjo ne bi se hoteli obdolžiti. Felonija (ali nezvestoba) bi bila, ako bi hoteli izpodklopovati zaupanje do naših poslancev; nasprotno: vsako njih pridobitev beležiti hočemo iskreno hvaležnostjo. Očitnja ta bi bila opravičena, ako bi trdili, da so omenjeni korak storili iz lehkomišljenosti ali brezbriznosti. Kaj takega nismo namerovali, kajti uverjeni smo, da dobro premislijo, predno storé ta ali oni korak in da jih vodi prepričanje, da le tako in ne drugače koristijo naši stvari. A isto pravico imamo mi, da povemo svojo misel, kako bi bilo bolje. O nasprotstvu ne more torej biti govora.

Cenjeni goriški sestri pa odgovorimo, da imamo v svojem skepticizmu le malo vere v to, kar je prikrito rečeno, ko vendar vemo, da se odločilni krogi bore malo ozirajo celó na ono, kar zahtevamo jasno in odločno.

Posebni zadovoljstvom beležimo pa, da so se željam našim pridružili tudi cenjeni listi „Naša Sloga“, puljski „Diritto Croato“, in zagrebški „Obzor“, da ne govorimo o „Katoliški Dalmaciji“, koje izjavo smo naveli v predzadnji številki.

Osobito tehten je dotični „Obzorov“ članek, kajti v njem govore številke; številke pa so argument, kojega ni lahko ovreči. Ta članek prinesemo tu v prevodu v dokaz, da izjave naše ni smetati smatrati lehkomišljenimi napadi, ampak da nas silijo tehtni vzroki v to, da povemo svoje pomisleke. Pripomniti nam pa je, da je „Obzor“ vredovan po kotoliških načelih in je list ta v tesni zvezi z najodličnejšim hrvatskim svečeništvom.

„Obzorov“ članek slóve: Velecenjeni gospod urednik! Izjavo hrvatskih in slovenskih poslancev čital sem posebno pazno in reči moram, da me ni povsem zadovoljila. Povsem pravim, kajti v njej je maršikaj, kar se more in mora odobravati. Že samo istino, da so priobčili izjavo do naroda in z razlogi utemeljili svoje postopanje, moramo pohvaliti. — Pohvaliti moramo, kar pravijo o potrebi hrvatsko-slovenske vzajemnosti; in da so vsaj do neke mere došli do take vzajemnosti, razveseli izvestno vse dobre rodoljube. Praktičen politik uvažati mora tudi razloge, navedene v ta namen, da opravičijo svoj pristop jednemu večemu klubu.

Ali ko smo prišli do prepričanja o potrebi, da hrvatski in slovenski poslanci kot posebna skupina vstopijo v jednega velikih-klubov — v koji klub bi bili morali vstopiti? Odgovor na to vprašanje ne more zadovoljiti in ta del izjave šepa. Komu so Hrvatje in Slovenci najbližje v državni zbornici? Ostalim Slovanom. In koji so ti ostali Slovani? Poljaki, Rusini in Čehi. — Poljaki so najpoprej Poljaki in potem še le Slovani. Oni hočejo imeti svobodne roke, da se morejo tudi z Nemci dogovarjati; žnjimi torej vzajemnost ni mogoča. Rusinov je samo osem. S temi se torej niso mogli združiti, ker ne bi bili dosegli cilja, kojega so namerovali doseči. Čehi se delé na Mladočeha, moravske Čeha in fevdalce. Moravski Čehi, kojih je — ako se ne varam — samo najmanj, niso nikak velik klub. Češki fevdalci so najpoprej fevdalci in kaj družega, potem Slovani. Potemtakem bi se bili morali — po mojem menenju — hrvatski in slovenski poslanci združiti z Mladočehi. Mladočehov je 36 — s Hrvati in Slovenci štel bi torej klub 58 zastopnikov; to število pa ni majhno. V klub Mladočehov vstopili bi bili lahko istotako kot posebna skupina, s posebno izjavo in pridržki. Tak klub bil bi veliko jednostavnejši nego je klub, kojemu so člani nemški klerikalci in zastopniki iz Bukovine.

Klub Mladočehov Hrvatov in Slovencev bil bi tako močan kakor klub Poljakov in postal bi lahko kal velikemu slovenskemu klubu. — Takov klub privabil bi k sebi tudi ostale Slovane, če že ne

druzih, vsaj moravske Čeha in jednega dalmatinskega Srba in bi mogel šteti do 70 članov.

Hrvatje in Slovenci bili bi torej v klubu, nič manjem nego je Hohenwartov klub; razlika bila bi le ta, da bi bil klub jedino slovenski.

V svoji izjavi pravijo slovenski in hrvatski poslanci, da je treba napeti vse sile, da se zaprè pot levičarski pohlepnosti po vladi in da se na desnici osnuje neko protitežje, kakoršno ne bi mogli sestaviti hrvatski in slovenski zastopniki sami. Jaz ne vem, je-li še v Avstriji mogoča nemška vlada. Zadnje volitve kažejo, da ne. Vprašanje je le, je-li bolje imeti na ministrijski stolici očitnega protivnika, ali le tako imenovanega prijatelja, kojemu gre za to, da neznanimi mrvicami neznanne administrativne narave duši politične idejale. Plenerjeva vlada, to je ono strašilo, s kojim Taaffe in Hohenwart od leta 1879 sem v jarmu tiščita desnico — a dobri ljudje verujejo še vedno temu strašilu. Vsakako bi klub Mladočehov, Hrvatov in Slovencev sestavljal istotako protitežje, kakoršno sestavlja klub konservativcev; samo da bi takov klub nekaj značil in bi čisteje izraževal protislovje do nemške levice.

S tem, da so Hrvatje in Slovenci stopili v klub konservativcev, dosegla sta Taaffe in Hohenwart, kar „sta želela“ protislovenskega in protiautonomistiškega stališča: izoliranje (osamljenje) Mladočehov. Postavivši se na neko višje stališče daljo bi se o tem mnogo govoriti: jaz se postavim na praktično stališče izjave, koji je mnogo na tem ležeče, da dobo Hrvatje in Slovenci v vsakem klubu svoja mesta. Pri ustanovljenju takozvanega ključa glasovali so: predsednik kluba zjedinjene levice, predsednik kluba konservativcev in predsednik poljskega kluba. — Predsednik mladočehskega kluba bil je izključen, ker mladočehski klub naime ni velik klub. Da so Hrvatje, Slovenci in Mladočehi združeni, tako izključenje ne bi se bilo dogodilo. Postojmo pri odborih 36 članov, koji so najvažnejši, kajti adresni in proračunski odbor brojita po 36 članov. Imenovani trije predsedniki so tako-le določili: za zedinjeno levico 12 mandatov, za konservativni klub 10, za poljski 8, za mladočehski dva itd. Mladočehom provzročena je velika krivica. Temu se ni čuditi, kajti pri določevanju ni bil nikdo izmed njih navzoč, à Chlumetzki in Hohenwart jim ne bi bila odstopila še ona dva glasa, da je to mogoče. Vse drugače bi bilo, da je bil mladočehski klub zastopan. Trije veliki klubi razdelili so si mej saboj mandate po številu svojih članov. Da je mladočehsko-hrvatsko-slovenski klub pri konferencijah za določanje ključa zastopan kakor velik klub, tedaj bi morali tudi njemu odmeriti po številu članov in sicer bi mu odmerili osem članov kakor poljskemu, dočim bi konservativni klub dobil štiri mesto desetih članov. Od desetih mandatov, odmerjenih konservativcem, dobe Hrvatje in Slovenci tri; (še teh ne, kakor kaže pojasnilo „Novi Soči“, objavljeno na drugem mestu. Op. vr.) a da so spojeni z Mladočehi dobili bi štiri in Mladočehi tudi štiri. S tem bi koristili sebi in za Mladočeha bilo bi to velike znamenitosti. Kajti treba je vedeti, da manjšina odbora sme le tedaj predložiti svoj poseben votum, ako ima najmanje tri glase. Vsled tega mogli bi Mladočehi odboru predložiti svojo posebno adresno, a tega ne morejo, ker imajo v odboru samo dva glasa. (Pozneje se je vendar določilo, da dobe tri glase. Op. ur.) Da so Hrvatje in Slovenci žnjimi, Mladočehi ne bi bili v takem položaju in takó bi prišla pred zbornico adresna, sestavljena povsem s federalistiškega pogleda: adresna, koja bi povdarjala češko državno pravo, adresna, koja bi težila po zedinjenju vseh slovenskih zemljâ v jedno administrativno celoto v smislu zaključkov zadnjega ljub-

ljanskega shoda — in slednjič adresa, koja bi se mogla doteknuti tudi hrvatskega prava. Ta adresa sicer ne bi imela za seboj Nemcev in morda tudi ne Poljakov, ali imela bi za seboj vse ostale Slovane in izražala bi slovensko vzajemnost. Višjim krogom pa bi povedala, da Mladočehi niso izolirani.

Nadejam se pa, da se klub konservativcev dolgo ne vzdrži, in da razvitek stvari sam po sebi dovede do zveze Hrvatov in Slovencev s Čehi. Hohenwart do sedaj ni pokazal, da bi bil dober vodja. Res je sicer, kar je rekel Gambetta, da je lažje voditi jedno deželo nego jedno stranko. Ali Hohenwart ne le da ni znal voditi stranke, ampak on tudi ni umel postopati s klubom: glavnim stebrom stranke. Federalistična stranka, koji je bil na čelu, razsula se je: in kje je ring (obroč) nekdanje desnice, koji je bil moralni vodja? — Ni ga več, kakor tudi ni več glavne šarže tega ringa: Staročehov. Hohenwart nima svojstev, koje so odlikovale moža, kojemu je stal po svojih načelih toli blizu: Windhorsta. In ne samo to: on tudi nima glavnega pogoja, potrebnega, da ostane stranka kompaktna: nima idejalov.

Nazori, izraženi v tem članku, sicer niso v soglasju se sodbo, izrečeno v 15. številki „Obzora“ gledé izjave hrvatskih in slovenskih zastopnikov. No ipak se nadejam, da mi odprete predale svojega lista. Hrvatskim in slovenskim poslancem smo mi dobri prijatelji, kakor so oni nam. Toda krivo je menenje onih, koji mislijo, da radi tega prijateljstva ne bi smeli jeden drugemu odkrita povedati svojih nazorov, ako tinazori prijateljstvu niso ugodni. Pač pa je na robe prav. Na tak način skrhamo orožje zaslepljenem in dokažemo, da smo čvrsti, kajti pokažemo, da se ne bojimo mejsebojnih iskrenih ugovorov, ko mislimo, da je tako postopanje rodoljubno in razborito.

—t—

Politični pregled.

Notranje dežele.

Iz državnega zbora. Adresni odsek imel je dne 21. aprila svojo prvo sejo in že ta prva seja dokazala nam je, da sporazumljenje mej nami in levičarji ni mogoče, ako bi hoteli le žgniti o opravičenih narodnih zahtevah. Levičarji bi hoteli, da se slovenski narodi za vedno odpovedo svojim idejalom. Ni bilo drugače mogoče, nego da so se slovenski člani odseka odločno uprli takemu zahtevanju. Mi ne trebamo g. Plenerja lekcij o potrebi jednotnosti države, kajti Slovani so bili vedno prvi, ki so kri prehlivali za državo to. Kdo je večji sovražnik jednotnosti države, nego-li nemški liberalci? Upravni so razbili jednotnost države vsvarivši nam duvalizem; oni so razkrojili državo na dve polovici, da bi osigurali za vekovečne čase hegemonijo tu Nemcev, tam Madžarov. „Gospodarske in socijalne reforme“ so ona maska, koje so si nadeli nemški liberalci, da zaduše glas naš. Od nas zahtevajo, da se izogibljemo političnim vprašanjem, sami pa mešajo politiko v vsako zadevo. Tako so n. pr. iz golih političnih oziróv prepovedali nemškim industrijalcem, da ne smejo vstopiti v odbor praške razstave. Praška jubilejna razstava je pa vendar eminentno gospodarsko podjetje! Prav dobro je rekel češki poslanec Kaizl: Konsolidovanju države, kakoršno si misli dr. Plener, nikakor ne morem pritrditi. Konsolidovanje to ne sme ovirati ustave in države razvoj. Zahtevati hočemo preosnovo ustave, premembo volilnih redov, natančno izvedenje ravnopravnosti vseh narodov in razširjenje državljanskih pravic. — Tudi Šuklje protestuje proti trditvi nemških liberalcev, češ, da prestolni govor zahteva, da se umaknejo vsa vprašanja

tikajoča se ustavnih in narodnih zahtev. Vsaj govori prestolni govor sam o različnosti kraljestev in deželâ. Govorniku se osobito vidi imeniten odstavek prestolnega govora o ravnopravnosti narodov. Toda uprav narod slovenski je še jako daleč od take ravnopravnosti in istini tej se ne sme povsem izogniti adresni načrt. Debate so se udeležili razni govorniki — in tudi ministri — katerih izjav pa seveda mi radi pomanjkanja prostora ne moremo priobčiti. Le nekoliko besedi grofa Taaffeja hočemo še navesti: „Prestolnega govora ni smeti tako razumeti, kakor da bi stranke se morale za vedno odreči vsem svojim željam in nastojanjem, ker to ni mogoče, ampak da stranke za sedaj postavijo v stran svoje zahteve in delujejo za predloge, ki se tičejo koristi vseh strank in državne celote.“ — Po zaključeni debati izvolili so 19 glasi Bilinskega poročevalcem. Plener je dobil 15 glasov.

Vnanje države.

Ruska vlada naročila je svojem poslaniku v Carigradu, naj pri porti izposluje, da bode smela skozi Dardanele fregata „Admiral Kornilov“, na kateri se vrača knez Jurij iz Ajaccia domov.

Iz Ajaccia brzojavljajo, da se je obeda francoske eskadre udeležil tudi poveljnik križarja „Admiral Kornilov“. Admiral Aleksijev. Duperre napil je Rusiji in ruski mornarici. Aleksijevu in velikemu knezu Jurju. Aleksijev napil je Duperreju, francoski mornarici in Francoski.

Bruseljaki „Nord“ piše povodom, ko poteče princa Ferdinanda oblast kot guvernér vshodne Rumelije, da Rusija ne želi in tudi se jej ne zdi potrebno poseči v bolgarsko sršenovo gnezdo ter spraviti na dnevni red vprašanje, ob kojem bi se lahko izpodtaknil mir Evrope.

Nek madžarski lisi javlja, da je srbski minister za trgovino, Tavšanović, ministertvu predložil spomenico, v kojoj dokazuje, da pod sedanjimi pogoji ni moči z Avstro-ogrške ponoviti trgovinske pogodbe, kajti celó carinska vojska bila bi za Srbijo ugodnejša, nego taka pogodba.

DOPISI.

S Koperščine, v mesecu aprilu. [Izv. dop.] Dne 9. t. m. je stara „raprezentanza“ imela v Pomjanu svojo glavno sejo. Na dnevnem redu ni bilo posebnega, razun to, da se je podelilo nagrado 30 for. obdinskemu tajniku. Pa je bil tudi za to tako vesel, da se je posebno židane volje zvečer vračal na dom, kar se pa menda kaj pogosto dogaja. Mimogredé bódi povedano, da je ta naš tajnik tudi poštni upravitelj.

Glavni namen seje, katero je sklicala ta že umirajoča lahonska „raprezentanza“ je bil se sprejziniti z nekaterimi našimi ter jih pridobiti na njih stran, in izbacniti iz okrajnega šolskega sveta gospoda, kojega so uprav pri prejšnji seji jednoglasno volili svojim članom; izbacnili bi ga radi, ker ne ugaja gospodu tajniku. „Sino che vive šior Barba Piero, comanda lui!“ istina je!

Ubili so že na predvečer, 8. t. m. staro kravo, da jo dne 9. t. m. pojedó v znanem njih zbirališči ter se pri obilem pitju pomenijo, kako bi bilo mogoče še na dalje ostati na stolu „raprezentanze“; posebno priljubljen jim je županski stol. Toda vse jim je spodletelo. Naši slovenski poštnjaki so po zborovanju hišo zapustili ter odšli vsaki na svoj dom. Le poznana stranka je skupa ostala in mej njimi znani stari sovražnik duhovščine in naroda svojega. Ker pa jih je istega dne premalo bilo, da bi vso kravo pojedli, sklicali so drugi dan vse svoje čudne prijatelje iz raznih občin, da se gosté. —

Sploh pa nasprotniki naši kaj ljubijo pojedine in skupne gostije.

Povodom zadnjih občinskih volitev posloval je kot vladni komisar znani naš rojak in se je v veljavo strogo postavil. „Edinost“ je že svojočasno poročala, koliko se je ta gospod mučil, ker se ni došlo kaj spodobnega za jesti, piti in spati. Po volitvi vpraša gospod komisar znanega nam nasprotnega krčmarja po računu, a ta mu odgovori, da je račun skupno za vse. „Koliko pa znaša ta račun?“ vpraša potem gosp. komisar. Gostilničar jeclja: 20 gld. „Dobro, kdo so pa tisti, kojim velja ta skupen račun?“ V veliki zadregi odgovori krčmar: „Župan, tajnik, 2 žandarja in g. komisar“. Na to mu ces. kr. okrajni komisar tako le razlaga: Ako jih je skupno pet in račun znaša 20 gld. pride na vsakega 4 gl. Evo mojih 4 gld. in vi tajnik povejte vašemu županu, da jaz sem svoj del sam plačal.“

Sedaj pa vprašamo: je-li bilo tako postopanje naših nasprotnikov dostojno? Menimo, da je bilo drzno.

Bližajo se zopet nove volitve. Storit pa hočemo pri kompetentnih oblastih potrebne korake, da bode vsakdo točno vršil svojo dolžnost. Le ako se vrši vse točno, so volitve res to, kar morajo biti: pravi izraz ljudskega menenja. **Petelinček.**

Različne vesti.

Umrljivljen je na svojo lastno prošnjo podadmiral baron Wipplinger in mu je tem povodom Njeg. Veličanstvo izreklo svojo zadovoljnost.

„Nova Soča“ priobčila je v svoji včerajšnji številki uvodni članek pod naslovom „Jugoslovanska zveza“, v katerem se je proti koncu začudila, kako je moglo priti do tega, da ima ta „zveza“, v velevažnem proračunskem odseku le dva zastopnika (Klaciča in Šukljeja), isto tako močna nemška skupina v „klubu konservativcev“ pa da ima štiri. Ona vidi v tem nečastno potiskanje „jugoslovanske zveze“ (ako nam je dovoljeno tako imenovati jo!) v kot ter želi naj bi „zveza“ v bodoče bolj varovala svoj upliv v „klubu konservativcev“. Jako nas veseli, da moremo svoji goriški tovarišici iz poročila, ki nam je došlo iz hodnika državno-zborske palače, že danes dati primerno pojasnilo. Stvar je taka-le:

„Jugoslovanska zveza“ je v posebnem dogovoru določila svoje kandidate za razne odseke. Za vse one, ki imajo po 36 članov, določila je po 3 jugoslovanske poslance, ker bilo je že poprej ustanovljeno, da bodo imeli Nemci in Jugoslovani po 3 zastopnike v rečenih odsekih. Pač pa je bila uravnano takó, da po 2 poslance predlagata „zveza“ in Nemoi, dva pa se izbereta iz celega kluba iz dveh najštevilnejših skupin „kluba konservativcev“, torej iz „jugoslov. zveze“ jeden in od Nemcev zopet jeden. „Zveza“ je postavila kot svoja kandidata jednega Slovenca in jednega Hrvata, kot tretjega, katerega bi predlagal celotni klub, pa je imenovala prof. Šukljeja, ki bi kot star parlamentarec najlože prodril in bi skoraj gotovo ne imel opozicije. To je bilo v „jugoslovanski“ ali če hočete v „slovensko-hrvatski zvezi“ pravoveljavno sklenjeno.

Po tem „zvezinim“ posvetovanji vršila se je seja „kluba konservativcev“. Tu so se Nemci domislili, da bi imeli radi v prevažnem proračunskem odseku oba zastopnika, katera predlaga celotni klub, torej s svojima dvema štiri, tako da bi Jugoslovanom ostala le dva. V ta namen se zatečejo h kanoniku Klunu, ki se štuli za „voditelja“ slovenskim poslancem in on je v svoji znani postrežljivosti takoj vstregel nemški pohlepni želji, prečrtal iz liste „zvezinim“ kandidatov ime slovenskega poslance, postavil na to mesto ime prof. Šukljeja, ki bi bil imel biti sprejet kot kandidat celega kluba, in je prepustil takó njegovo mesto Nemcem, ki so na tak način dobili 4, reči štiri za-

stopnike v proračunskem odseku, prav takó močna jugoslovanska klubova skupina ima le uborna — dva.

Opomniti je treba k temu, da je kanonik Klun proti jasnim „zvezinim“ sklepom počenjal cele te homatije povsem na svojo roko. Tako malo vrednosti imajo torej za kanonika Kluna sklepi „jugoslov. zveze!“ Naš poročevalec pravi, da je slišal celó Klunove somišljenike zabavljati proti takemu postopanju možá, ki sam služi in dela z vso zvitostjo starega parlamentarca, da bi tudi druge v službo spravil. In on hoče biti voditelj našim poslancem! Ako bi imeli priti do tega, bomo Primorci z vso odločnostjo protestovali.

Toliko v pojasnilo goriški naši tovarišici „Novi Soči“, onim pa, katerih tiče, kot zaslužno lekcijo!

Poziv! V zadnji številki smo javili, da je letošnje binkoštno praznike v Trstu zborovanje „Zaveze“ slovenskih učiteljskih društev. „Sprejemni odbor“ prosi tukajšnje slovanske družine, da bi preskrbele kolikor mogoče privatnih stanovanj za ljube nam goste; osobito pa je treba v prvi vrsti skrbeti za gospodičine učiteljice. Mi se pridružujemo pozivu sprejemnega odbora ter prosimo, da se njega prošnji odzove vsakdo komur je le mogoče. Prvič so stanovanja po hotelih jako draga in drugič pa je treba pomisliti, da ob rečenih praznikih imamo v Trstu obilico drugih tujcev in bi po hotelih teško našli dovoljno število stanovanj. Slovani smo na glasu radi gostoljubnosti, pokažimo torej tudi ob tej priliki, da zaslužimo to dobro ime! Kdor želi ugoditi prošnji naši, javi naj to nemudoma odgovornemu uredniku našega lista.

„Slovanska Čitalnica v Trstu“ poziva vse čestite društvenike na glavni zbor, ki bode v soboto dne 9. maja 1891. l. ob 8. uri zvečer. Dnevni red: 1. Govor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo o društvenem delovanju minolega leta. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo pregledovalnega odseka društvenih računov. 5. Posamični predlogi in interpelacije. 9. Volitev predsednika in odbora. 7. Volitev treh pregledovalcev računov. **ODBOR.**

Za podružnico sv. Cirila in Metoda v Trstu darovali so v Sežani „V spomin odhoda gosp. bar. Ceschija“ 1 gld. 50 kr.

Popravek. Z ozirom na dotično vest, prijavljeno v predzadnji številki „Edinosti“ naznanjamo, da občni zbor „Del. podp. društva“ ni 3., ampak 24. t. m.

iz Doline se nam piše: Naše prijazno selo bilo je v zadnjih letih pozorišče znamenitih dogodkov. Tukaj so bila zbirališča, slovesnosti in veselice, da je bila Dolina daleč poznana kraj. Mnogo se je storilo v verskem, narodnem in šolskem obziru. Vsemu temu pa se imamo največ zahvaliti našemu velečastitemu g. dekanu Jurij Janu. On je bil vsemu lepemu in dobremu pravi dušni in gmotni podpiratelj. Posebno pa si je stekel posebne zasluge za šolstvo, vsled česar je bil nedavno odlikovan z Fran Josipovem vitežkim redom. V ponedeljek 27. aprila t. l. dojdejo njegovi častilci in prijatelji v Dolino, da čestitajo velečastitemu gospodu in ga proslavijo kot istinito vzornega moža in duhovna. V Dolini bo ta dan pa tudi občni praznik. Naši farani in šolska mladina hočejo znameniti dan po mogočnosti proslaviti. Znamenit je pa ta dan tudi, ker združene bodo s prvo slovesnostjo še tri druge. Ta dan bode praznoval namreč č. g. svojo sedemdesetletnico, petindvajsetletnico službovanja v Dolini in godovni dan. Več o tem drugikat. Opomnim le še, da v sredo sta prišla presv. vladika iz Trsta in veleč. g. proš osebno čestitat slavljenju. Zopet bo imela tedaj Dolina vesel in slaven dan. Veselimo se ga, ker velja onemu, ki nam jih je z mnogimi žrtvami že mnogo tacih priredil, velja onemu, ki je istinito vreden! Slava mu!

Sv. Ivančani pozor! Sv. Ivan je popolnoma narodno selo, to se misli v obče in

je tudi tako. Ali biti nam je opreznimi, da nas ne prevarijo. Zakaj? Zato, ker naši nasprotniki delajo tihoma, in tudi vspehi bodo, ako le ne čuvamo. Pred nekoliko leti bila je neka gospoda počela poučevati malo deco od 3. do 6. leta, in to le zasebno na svojem domu in brez dovoljenja; potem pa je še razširila ta pouk. Mestna oblast je to poizvedela in tudi prepovedala nadaljnje poučevanje. Ali ker gre za poitalijančenje, napravila je nje hči izpit in dovoljeno jej je bilo, da nadaljuje svoje delo pod imenom te hčere. To so dovolili njej — nam bi gotovo ne. Za to malenkost se pa naše ljudstvo niti zmenilo ni, meneče, da nam to malo kvari. Jaz pa pravim, da počasi pridemo daleč, ravno tako se godi! Pred nekoliko meseci omenjena otvorila je zopet drugi mali prostorček, mislim tudi tajno, ali kaj, pomislite kje!? Prav pri sv. Ivanu blizo cerkve. Toda sv. Ivančani glejte, da iz semena pok. Propatrie ne izraste Lega Nazionale. Pozor tedaj in na delo, dokler je čas, da zasejemo zrna naše družbe sv. Cirila in Metoda. Pisec teh vrstic obrača se do družbe te, da pogleda tudi na sv. Ivansko njivo in nam v kratkem času ustanovi jeden otroški vrt, da rešimo nedolžne otroke, kojim se bližajo žrela naših nasprotnikov, in tako ohranimo jedino, v spodnji okolici še slovensko selo.

Udje pevcil pevskega društva „Adrija“ v Barkovljah ptirodè v nedeljo, 26. t. m. popoldne izlet v Rocol. Shod bode v krčmi tam. „krčmarskega društva“. Kakor čujemo, priredi se ta izlet na željo rodoljubov II. okraja.

V Kozani priredi „Bralno društvo“ dne 26. t. m. veselico v prostorih J. pl. Reja. I. Beseda: 1. „Oj z Bogom ti planinski svet“, poje moški zbor. 2. „Gospodov dan“, poje moški zbor. 3. „Domovini“, poje moški zbor z orkestrom. 5. Deklamacija. 6. „Od železne ceste“, zbori in samospevi. 6. Igra: „Ultra“. 8. „Bedak je“, poje moški zbor. II. Ples in v ločenih prostorih domača zabava. Pri veselici svira korminski orkester pod vodstvom g. F. Camaurja. Začetek ob 5. uri popoldne. Ustopenina k „besedi“ 20 nč. sedež 10 nč. (Opomba: Posebnih vabil se ne bo razpošiljalo.) — K obilni udeležbi vabi uljudno **ODBOR.**

Pokojni I. B. Černe zapustil je mestu tržaškemu svoje premoženje, kar ga ostane po odbitku za dobrodelne zavode in namene določenih svot. Ta ostala zapuščina znaša 10.000 gl. Mestni svet je v seji dne 23. t. m. naročil ekeekutivi, da se v imenu mesta prijavi dedičem.

Državni železniški svet sklenil je v svoji zadnji seji, da glede železnice čez Ture v prvi vrsti priporoča z gradbo érte Loka-Divača, ker je najbolj potrebna. Vladi se priporoča, da študira o načrtu železniške zveze Celovca z jugom in sicer preko Ljubljane.

Avstro-ogrski Lloyd. Obravnave z odposlanci družbe te so se na Dunaji zopet pričele. V prihodnjem tednu prično se obravnave mej našo in ogrsko vlado in rečenimi odposlanci, da se dogovore o razveljavljenji dosedanje pogodbe glede subvencije. Ako pritrde občni zbor in postavodajne zbornice, preneha dosedanja pogodba z dnem 31. decembra 1891. in stopiti s tem dnem v veljavo novi pogodbi Avstrije z „Lloydom“ in Ogrske z „Adrijo“. Nova pogodba z Lloydom naj bi veljala 15 let.

Mestne volitve ljubljanske. II. razred je volil Karola Žagarja 350, Ivana Hribarja 349 in Gustava Pirca 349 glasovi. Nasprotni g. kandidataje so dobili: A. Vester 184, Fr. Omeje 172 in A. Pavlovič 166 glasov.

I. razred je volil gg.: Petra Grassellija 268, Ivana Gogolo 248, dra. Stareta 242 in Ivana Velkaverha 236 glasovi. — Nasprotni kandidataje so dobili: Ivan Mathian 133, Karol Pollak 131, Ivan Fabian 123 in Lovro Črešnar 86 glasov.

iz Rio de Janeiro se nam piše: Dovolite mi, gosp. urednik, da omenim slavnosti, koje so dne 6. marca na „estrada dona Casterina“ priredili v Braziliji bivajoči Avstrijci. Pri slovesni večerji bilo je navzočih obilo Slovencev, Nemcev, Lahov iz različnih avstrijskih krajev. Po večerji svirala je godba in bil je ples. Vrt je bil kaj lepo okinčan ter razsvitljen bengaličnimi ognji. Zbralo se je nad 7000 ljudi različnih narodnosti, a vsi so nas posebno častili ter povpraševali, od kod smo. Na vseh straneh čuli so se vsklici: Viva Austria! Sploh imajo v tej deželi kaj radi ljudi iz Avstrije in jih počaste, kjer le morejo. Vsi časopisi pohvalili so našo veselico.

Grozna nesreča. Iz Rima nam poročajo, da se je razletela tamošnja tovarna za smodnik. Vsled silnega poka razbile so se šipe v knjižnici papeževi in se je razbilo mnogo dragocenih stvari. Tudi okna cerkve sv. Petra so poškodovana. To cerkev in cerkev sv. Pavla so začasno zaprli. Na licu mesta poškodovalo se je 48 oseb, po mestu pa okolo 200.

Zblaznela je 16 letna Amalia Baisinger in je hotela skočiti raz okno. Toda preprečili so pravočasno to nje namero ter jo proveli v bolnico.

Tržno poročilo. Cene se razumo, kakor se prodaje na debelo blago za gotov denar).

		Cena od for. do for
Kava	Mocca	100 K. 127.— 129.—
	Rio biser jako fina	112.— 114.—
	Java	126.— 127.—
	Santos fina	110.— 112.—
	„ srednja	107.— 109.—
	Guatemala	— — —
	Portorico	136.— 140.—
	San Jago de Cuba	— — —
	Ceylon plant. fina	140.— 144.—
	Java Malang. zelena	122.— 124.—
	Campinas	— — —
	Rio oprana	— — —
	„ fina	110.— 112.—
	„ srednja	107.— 109.—
Cassia-ligne	v zabojih	28.— — —
Macisov cvet		380.— 390.—
Inger Bengal		26.— 27.—
Papar Singapore		53.— 54.—
	Ponang	43.— 45.—
	Batavia	45.— 47.—
Piment Jamaika		32.— — —
Petroleji ruski v sodih	100 K.	6.50 — —
	v zabojih	8.— — —
Ulje bombažno amerik.		30.— 32.—
	Lecec jedilno j. f. gar.	41.— 42.—
	dalmat. s certifikat.	43.— 44.—
	namizno M.S.A. j. f. gar.	66.— 66.—
	Aix Vierge	55.— 55.—
	„ fino	87.— 85.—
Rošči puljski		9.— 9.25
	dalmat. s cert.	— — —
Smekve puljske v sodih		— — —
	v venoh	17.— 17.50
Limon Mesina	zaboj	6.50 — —
Pomeranče Puljske		6.75 — —
Mandlji Bari La	100 K.	120.— 122.—
	dalm. la. s cert.	— — —
Pignolli		— — —
Ris italij. najkoneji		21.50 — —
	„ srednji	20.— — —
	Rangoon extra	16.50 — —
	„ la. carinom	13.75 14.—
	„ ila.	12.50 13.—
Sultanine dobre vrsti		54.— 58.—
Sube grosdaje (opaša)		— — —
Čibebe		24.— 26.—
Slaniki Yarmouth	sod	— — —
Polenske srednje velikosti	100 K.	34.— — —
	velike	— — —
Sladkor centrifug. v vrečah		31.50 32.—
	certifikat.	— — —
Fazol Coks		14.— — —
Mandoloni		11.— — —
svetlorudeči		— — —
temnorudeči		— — —
bohinski		10.50 — —
kanarček		10.— — —
beli, veliki		10.50 — —
zeleni, dolgi		9.50 — —
	okrogli	— — —
	mešani, štajerski	8.50 — —
Maslo		88.— 85.—
Seno konjsko		2.50 3.50
	volovsko	3.— 4.—
Slama		3.— 3.50

Zahvala.

Podpisani odbor se tem potem najuljudneje zahvaljuje vsem častitim udeležencem, sodelovalcem in darovateljem o priliki veselice dne 19. aprila. Srčna hvala! Škedenj, 24. aprila 1890.

Odbor pevskega društva „Velesila“.

Anton Uršič

v Št. Vidu pri Vipavi
proda ali da v najem mlin s stopami za čreslo, s kojim blagom je kupčija dobro razvita, in nekoliko zemljišča.

V nedeljo dne 9. maja 1891. ob 9. uri dopoldne bude v blagohotno prepuščenih prostorih društva „Austria“ Corso številka 45.

XI. redni občni zbor.

Ob 9. uri zjutraj bude jedna sv. maša v novi cerkvi sv. Antona v spomin umrlih družstvenikov, h koji vabijo se gospodje častni člani, prijatelji veteranom istotako vsi gospodje veterani.

Dnevni red:

1. Poročilo prvosednikovega namestnika o delovanju 1889. in 1890. l. in poročilo računskem sklepu.
 2. Poročilo blagajnikovo.
 3. Poročilo pregledovalnega odbora.
- Predlogi in interpelacije družstvenikov morajo se uložiti pisam no vsaj 8 dni pred občnim zborom društvenemu vodstvu.

Potem vrši se

II. redni občni red

zadruga v podporo bolnih udov s tem le dnevnim redom:

1. Poročilo prvosednikovega namestnika o delovanju 1889. in 1890. l. in poročilo računskega sklepa do 18. maja, ko je rečena zadruga prenehala.
2. Poročilo blagajnikovo.
3. Poročilo pregledovalnega odbora.
4. Potrdilo o prenehanju podporne bolniške zadruge kot samostojnega oddelka prvega veteranskega društva na podlagi § 51. društvenih pravil.

V TRSTU, 18. aprila 1891.

Vojteh Hermann,
prvosednikovi prvi namestnik.

Daje se v najem

HIŠA

v Kozini-Herpelje prikladna za hôtel ali pa gospodarstvo. Uprašanja naj se dopošljejo upravništvu tega lista. 1-2

Prodaja mleka

na trgu Ponte rosso številka 3. Tu se dobiva vsaki dan dvakrat frišno mleko, katero se dopošilja iz St. Petra na Krasu.

Podpisani priporočam se tedaj slovan-skim prebivalcem mesta tržaškega, da bi me podpirali s tem, da za svoje potrebe kupujejo mleko pri meni.

Zagotavljam, da prodajam le pristno kravje mleko in zagotavljam točno potrežbo. 2-4

FRAN GERŽINA.

6 prav dobrih francoskih sodov

od 14 do 18 htl.

je na prodaj po niski ceni v št. Vidu pri Vipavi. Upraša se pismeno pri Ivanu Božiču v Poddragi. 3-3

Izborno za setev.

Ameriška grahova sadika rodi v stroku 12 do 14 zrn. ki so jako sladka in ukusna. Za seme poslato je 50 kr. v markah. 2-2

A. Catturani v Trstu.

5-10 goldinarjev

na dan gotovega zasluga brez kapitala in riziko za vsacega, kdor se hoče baviti s prodajanjem postavno dovoljenih srečec in državnih papirjev. Ponudba pošilja naj se pod „LOSE“ na: Annoncen-Expedition von I. Danneberg, Wien, I. Kumpfgasse. 7-10

Konkurs „1891“

2 gl. 65 kr.

Najfinejša žepna ura!!

ZASTONJ

dobi vsak naročnik še jako fino

veržico

4-6

Jedna največjih švicarskih tvornic za ure ustavila je izplačevanja ter mi je izročila razprodajenje ostale velikanske zaloge teh ur za samo ceno, koje stane delo.

2 gl. 65 kr.

stane samo delo take ure! torej je to prilika, ki se redko kedaj ponudi, ako tako uro, ki je trikrat toliko vredna! prepustim vsakemu za neznoten donar

2 gl. 65 kr.

in posebe kot present priložim fino veržico zastonj! Požurite se, dokler jih je še kaj! Razpošilja se po poštnem povzetju. Naroča se lahko z dopisnico!

Prva in največja zaloga ur

(Tvrška Carl Pollack)

Dunaj, II/2 Novaragasse 43.

Kôtranove sladčice

katero izdeluje lekarničar

PRENDINI v Trstu

Telefon št. 334. 25-30

Velika poraba ki je dandanes v navadi rabiti kôtranove izdelke prepričala me je, da sem začel sam izdelovati iz pristnega kôtranovega izvlečka iz Norveškega izvrstne sladčice podobne onim, ki dohajajo iz inozemstva

Te sladčice imajo isto moč kakor kôtranova voda in glavice (Kapsule), lažje se, proživajo in prebavijo ter se prodajajo po prav nizki ceni. Da se ogne ponarejanju na enej plati vdobljeno ime izdelovalca Prendinija in na drugej besedo Catrame. V Trstu se prodajajo v lekarnici Prendini v škatlicah po 40 kr., prodajajo se tudi v vseh večjih lekarnah v družih deželah.

FILIJALKA

e. kr. priv. avstr. kreditnoga zavoda

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vredn. papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni odkaz 2 1/2%	30-dnevni odkaz 2%
8- " " 3%	3-mesečni " 2 1/2%
30- " " 3 1/2%	6- " " 2 1/2%

Vrednostnim papirjem, glasečim na napoleone, kateri se nahajajo v okrogu pripozna se novo borestna tarifa na temelju odpovedi od 8 oktobra, 12. oktobra in 8. novembra.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2 1/2% na vsako svoto.

V napoleonih brez obresti

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kakor za Zagreb, Arad, Bozen, Gradec, Hermanstadt, Inmost, Celovec, in Ljubljano — bre z troškova

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov 24-8 pri odbitku 1% provizije.

Predumji.

Na jamčevne listine pogoji po dogovoru. Z odprtjem kredita v Londonu ali Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po pogodbi.

Na vrednostih obresti po pogodbi.

Uložki v pohrano.

Sprefejamo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankove: itd. — po pogodbi.

Trst, 25. februarja 1891.

8-24

Znaten postranski zaslužek,

koji se vedno večja in več let traja, dobe pripravne in zanesljive osebe, katerih prejšnje življenje pa mora biti neomadeževano in ki so v vedni dotiki z občinstvom. Dodeljeni žandarmi in podčastniki imajo prednost. Povprašuje se pod „G. S. 1891.“ Graz, postlagerad. 19-25

KWIZDE

izklj. priv.

restitucionalni fluid

(voda za pranje konj).

Se uporablja že 30 let z najboljšim uspehom po hlevih raznih dvorov, večjih hlevih civilnih oseb in vojaštva v okrepčanje pred hudimi napori in zopetno okrepčanje po naporih; ako se noga zvene ali izpahne, ako postanejo mišice trde itd. vsposoblja konja za posebna dela pri vežbanju konj (Training.)

1 steklenica gl. 1.40.

Pravo se dobiva le pod zgornjo varstveno marko po vseh lekarnah in drogerijah Avstro-Ogorske. Razpošilja vsaki dan glavna zaloga

Franz Joh. Kwizda,

e. kr. avstrijski in kralj. rumunski dvorni dobavitelj, Kreisapotheker, Korneuburg bei Wien.

VABILO.

Cesarjevič Rudolfova vilenica v Divači

bode v nedeljo 3. maja t. l. ob 4:30 popoldne svečano razsvetljena. Ob tej priložnosti bode v vilenici izborna godba igrala vesele poskočnice.

K obilnej udeležbi vabi

3-2

Gospodarski svet v Divači.

Najbolje méble

9 18

po najnižjih cenah in v božati izberi ima na prodaj

zaloga dunajske tovarne

Ignacija Krona

TRST — Via del Teatro številka 3 — TRST.

Katalogi s ceniki dajejo se na zahtevanje brezplačno. Posiljatve carine proste.

VELIKI IZLET PO ŽELEZNICI TRST-REKA IN NAZAJ

POVODOM SLOVESNOSTI MATERE BOŽJE MILOSTI

pri koji slovesnosti se bode praznovalo šeststoletje, odkar se je preselila na Trsat Sveta hiša.

Red obredov, koji se bodo obhajali priobči se po vseh župnijah in občinah. Dne 9. maja zjutraj odide poseben železniški vlak. Vozne cene so naslednje II. razred tja in nazaj gold. 6 — III. razred tja in nazaj gold. 4 za osebo.

Z Reke povrne se vlak dne 10. maja zvečer. Z zgornjo vožno ceno plačana je tudi knjižica, obsezojoča pojasnila o slovesnosti, kakor tudi knjižica: Kratke vesti o svetišču. Obe knjižici izdajo se v treh jezikih; vsakdo si toraj lahko izbere.

Kdor želi podpisom izjaviti, da se udeleži izleta, oglašiti se more v vsaki vasi in občini pri tamošnjih župnih uradih.

V Trstu pa se je priglasiti pri mejnarodni agenciji Carlo Pirelli, Via Arsenale štov. 2.

Opazka: Razume se, da se povrne uplačan denar brez obojavljanja ako ne bi bilo izleta radi propicloga števila priglašenih. 5-8

!!! POSUDE !!!

Plemićem, visokim osobam, lastnikom kuća i posjeda, činovnikom, štabnim častnikom, umirovljenikom, nadalje za rente, zapise, uložke, baštinstva i uživanje prihoda točno i brzo od for. 1000 dalje sve do najviše svote,

25-25

Za uložene vrednostne papire do 85%.

Poblize viesti iz prijaznosti kod višeg nadzornika J. Kleina, Beč II. Ob. Donaustrasse 59.

Tajnost zajamčena!

IVAN GODINA

ima svojo

kleparsko delavnico

v ulici via Giulia št. 21.

Prodaja, napravlja in popravlja vsake vrste kleparske stvari, bodisi iz cinka, kositerja, bakra ali medena itd; zalivnike vsake vrste; vrče za mleko, vrče za nategavanje vode in druge za pohištvo potrebne stvari; različne mehe za zvepljanje; sesalke za vodo; banje za kopanje.

Priporočam se toraj vsem onim, ki potrebujejo take reči, in pridodam še, da so pri meni cene jako nizke. 2-10